

SPANDAN

ROTARY CLUB OF
PUNE
KARVENAGAR

8 November 2024

It is better to light lamp in darkness than to curse it
- Maharshi Karve

PRESIDENT: RTN DEEPAK THITE

Here's what happened last month!

AG visit:

AG Rtn Atul Atre visited our club on 28th October 2024.

As per the checklist from him, receipts of payments of all dues were showed to him.

President Rtn Deepak Thite presented various projects and meetings during his presentation.

Various projects in the area of Public Image, Youth, environment were done in the period from July 2024 till the AG visit.

AG Rtn. Atul Atre was very happy with the projects undertaken by club. He expressed satisfaction towards the fact that club is carrying projects in various thrust areas.

During his talk AG asked to be ready with the SWOT analysis for the club

He also advised to have strategic committee meeting before the DG visit so that associated points are revisited and action plan for the same is kept ready.

He was very much familiar with the strong points of the club like ISO certification. He advised to to add corresponding slide during presentation to DG.

Breakfast meeting:

It was decided to break rules of mundane meeting and have some innovative get together.

So the club members had a breakfast meeting on 5th October at Verandah restaurant.

All members enjoyed sumptuous and delicious breakfast and had a very nice time.

दिवाळी फराळाचे वाटप

Rtn. Asha Amonkar of our club distributed diwaaLi faraaL among needy people in the society. Santiago, who is a student from Argentina and hosted by Amonkars, also helped Asha and Sachin during this distribution.

कोजागरी पौर्णिमा

Kojagiri was celebrated on 16th October 2024 on terrace of RCPK members Manisha and Shirish Puranik. There was a fellowship and chit chat among group members. Major donor level 3 pin was handed over to Rtn Milind Agnihotri. A game of housie was enjoyed by all attendees.

Sketches by Rtn. Ashok Bapat

Poem by Rtn. Mrinal Kharche

घडून गेलेल्या अस्पष्ट रेषा
आयुष्य स्पष्ट करून गेल्या;
भावनांच्या हिंदोळ्यात
जमीन मात्र हादरवून गेल्या...

माणसाच्या जन्म घेण्यानेच
सुरवात होते नवीन काळाला;
जगण्याचे समर्पक उत्तर
तो काळच शिकवून गेला...

असंख्य गोलमंडळात
एकच तारा आपला;
प्रकाश त्याचा आमच्यातले
अंतर मोजून गेला ...

खोल डोहात बुडाला
गहिवर चराचरातला;
अविरत रहाट
पाणी ओढत राहिला...

उसळला हर्ष
आणि संकोचलाही;
विरघळली गात्रे सारी
पाऊलखुणा मात्र उमटवून गेला.

सौ. मृणाल खर्चे

९ डिसेंबर २०२३

Story by Rtn. Deepak Naniwadekar

देवाची जत्रा, स्ट्रेस टेस्ट आणि रक्तदान..

तसे बघायला गेले तर विषयाचे शीर्षक व त्यातील गोष्टींचा परस्परसंबंध लागणे अवघड आहे. म्हणून आपण एक एक गोष्ट पाहू,

आपल्या बऱ्याच ग्रामदेवता व स्थानदेवता ह्या उंच डोंगरांवर आहेत. उदाहरणार्थ भीमाशंकर, वणीची देवी, माहूर गडावरची देवी, ज्योतिबा, जेजुरीचा खंडोबा, महाराष्ट्र बाहेर तिरुपती, वैष्णो देवी, नैना देवी, सुरकंडा देवी आणि अशी इतर अनेक देवी देवता. संपूर्ण भारतभर पाहिले तर खूप देव उंच डोंगरांवर वास्तव्य करून आहेत. जनसामान्यांमध्ये त्यांना चांगले स्थानही आहे.

पूर्वीच्या काळी आत्तासारखे रस्ते नव्हते व डोंगरावर देवळात गेले की बाहेर खाण्यापिण्याचे स्टॉल व खानावळी सुद्धा नव्हत्या. वर्षातील काही ठराविक दिवस व जत्रेचे दिवस सोडले तर पुजारीवर्ग आणि देवस्थानाची काळजी घेणारे सोडता देवस्थानात कोणी रहातही नसे.

या देवस्थानांच्या भक्त वर्गात वार्षिक जत्रेचे फारच महत्व होते. कित्येक घरात असा दंडक असायचा की देवाच्या जत्रेला गेलेच पाहिजे नाहीतर देव रागावतो. देवाच्या कोपाच्या भीतीने किंवा देवाच्या ओढीने घरातील कर्ता पुरूष यात्रा चुकवायचा नाही.

आता यात्रेला जायचे तर वाहनांची सोय नसल्याने चालत जावे लागायचे, देवळाजवळ खाण्यापिण्याची सोय नसल्याने सोबत कमीतकमी तीन चार दिवस पुरेल एवढा शिधा न्यायचा. त्याचबरोबर देवाला वहायचे असेल तर कोंबडे बकरे न्यायचे. आता कोंबड्याचे डालगे (टोपली) न्यायचे तर त्याचे वजन व कोंबड्याचे वजन मिळून 3 किलोचे ओझे डोक्यावर घ्यायचे, शिधा व कपडे मिळून 10 किलोचे ओझे खांद्याला अडकवायचे. जर लहान मूल व बायको बरोबर असेल तर अधून मधून मुलाला उचलून चालायचे असे करत उंचावरच्या देवळात मजल दरमजल करत चढून जायचे. वर जाऊन सगळे कुळाचार पार पाडून परत आपल्या गावी परतायचे असे या यात्रेचे स्वरूप असायचे.

वर्षातून देवाची एक यात्रा केली की त्या माणसाची वार्षिक स्ट्रेस टेस्ट पास होऊन जायची.

जर का यात्रेत त्रास झाला व यात्रा पूर्ण झाली नाही की देवाचा कोप म्हणजेच गडी स्ट्रेस टेस्टला फेल. बर्‍याचवेळा पुढच्या वर्षी यात्रेला जायची वेळच यायची नाही. कायमस्वरूपी देवाकडेच...

इतके साधे सोपे गणित होते. उंचावर देवस्थाने ठेवण्यामागे व त्या देवस्थानाचा वार्षिक उत्सव ठेवण्यामागची हिच मूळ संकल्पना होती.

आता देवाची यात्रा व रक्तदान यांचा असाच संबंध जोडता येईल. रक्तदानात तुमचे रक्त तेंव्हाच घेतात की जेंव्हा तुमचे ब्लड प्रेशर योग्य असते, तुम्हाला मधुमेह नसतो, तुमची कोणतीही औषधे चालू नसतात आणि तुमचे हिमोग्लोबिन 12 काउंटच्या वर असते म्हणजेच चांगले असते. ह्या सर्व शर्ती पूर्ण करत असाल तरच तुमचे रक्त घेतले जाते.

रक्तदाना आधी जो फॉर्म भरून घेतात त्यात एक प्रश्न विचारलेला असतो की, जर तुम्हाला काही रक्तसंक्रमित रोग झाला असेल तर आमचे सामाजिक कार्यकर्त्यांनी तुम्हाला तसे कळवावे काय?

ह्या प्रश्नाला तुम्ही हो म्हणालात आणि तुम्हाला कोणी परत भेटायला वा सांगायला आले नाही की तुम्हाला काही झाले नाही हे नक्की, हुश्र...याचा अर्थ असा की तुम्ही कावीळ, हिपॅटायटीस B पासून दूर आहात आणि तुम्ही HIV Positive पण नाही आहात. विषय संपला.

एक रक्तदान केलेत की तुम्ही वरील सर्व रोगांपासून मुक्त आहात याचे सर्टिफिकेटच.

रक्तदान केल्यानंतर तुम्हाला चक्कर आली नाही, अशक्तपणा जाणवला नाही, रक्त पाहून भोवळ आली नाही की तुम्ही मानसिक व शारीरिक दृष्ट्या धडधाकट आहात याचा पुरावाच मिळाला.

जसे तुम्ही उंचावरच्या देवस्थानात चालत जाऊन सुखरूप परत आलात की तुमची स्ट्रेस टेस्ट चांगली आली, तसेच तुमचे रक्तदान यशस्वी झाले की तुमची तब्येत तंदुरुस्त आहे याचे प्रमाणपत्र मिळाले असे समजा.

अशाच काही टेस्ट आपल्या रोजच्या आयुष्यात देखील असतात, विद्यार्थ्यांना मासिक परीक्षा, सहामाही परीक्षा व वार्षिक परीक्षा असतात की त्यातून त्यांचे बौद्धिक वय कळू शकते.

कंपन्यांमध्ये quarter एन्ड, इयर एन्ड टारगेट्स असतात की त्यात आपली व्यावसायिक तंदुरुस्ती कळू शकते.

असेच वेगवेगळ्या क्षेत्रात वेगवेगळे निकष असतात ते त्या त्या क्षेत्रातील माणसे पूर्ण करत असतात.

या सर्वातूनच आपण आपली बौद्धिक, शारीरिक आणि मानसिक तंदुरुस्ती ठेवत असतो.

त्यामुळे अधूनमधून अशाच स्ट्रेस टेस्ट देऊन आपल्या विविध प्रकारच्या तंदुरुस्तीचीही खात्री करून घेत जा.

दीपक नानिवडेकर

Recipe by Ann. Bhakti Pataskar

रवा नारळ व गुलकंद स्टफ्ड लाडू रेसिपी!

साहित्य लाडूंसाठी:

१ कप रवा (सूजी)

१ कप ओला नारळ

१/२ कप साखर (आवडीनुसार)

1/4 कप पाणी

१/2 कप तूप

रोज Syrup

पिंक कलर

स्टफिंगसाठी: गुलकंद

कृती:

एका पातेल्यात तूप गरम करा. त्यात रवा घाला आणि मंद आचेवर जोपर्यंत तो सोनेरी होत नाही तोपर्यंत परता. सोने रंग आला की त्यात ओला नारळ घालून परता की नारळा कच्चेपणा जायला पाहिजे.

नंतर एकतारी पाक करून घेणे. पाक झाल्यावर त्यात भाजलेला रवा आणि नारळाचे मिश्रण टाकावे. रोज Syrup टाकावा.

हे मिश्रण 2/3 तास मुरत ठेवावे.

मिश्रण तयार झाले की त्यात गुलकंद स्टफिंग करावा.

लाडू बनवून झाले की dedicated coconut मध्ये घोळ

तयार लाडू सर्व्ह करा .

हे रवा नारळ व गुलकंद स्टफ्ड लाडू स्वादिष्ट आणि खास आहेत!